

Lidt om et Par „training schools“ (Ungdomsskoler) i U. S. A.

Af Politifuldmægtig C. CHR. GIVSKOV.

Som de fleste Lande under og efter Krigen kæmper de Forenede Stater i Amerika mod en stedse stigende Ungdomskriminalitet. Der føres en haard og energisk Kamp for at standse eller ihvertfald bremse op for den. Mange Midler tages i Brug i denne Kamp, særligt søges der saavidt muligt at føre dem, der allerede een Gang er kommet paa den forkerte Side af Loven, tilbage til Samfundet som nyttige Medlemmer af dette. Midlerne er som sagt mange; man søger bl. a. at paavirke Forældrene til at passe bedre paa de unge. Et symptomatisk Træk er det, at man forsøgsvis f. Ex. i Staten New York er begyndt at straffe ikke Overtræderne, Børnene, men Forældrene, noget der for saavidt ikke er nyt for dansk Tankegang, idet der i Politiloven af 4/2 1871, § 6, 2. Stk., er Hjemmel til at idømme Forældre og Værger Bøder for ikke at passe tilstrækkeligt paa deres Myndlinge. Man er meget vidtgaende, forsaavidt angaar Tilsynet med de unge. Der føres indgaaende Kontrol ved Hjælp af „social workers“ med unge, der har forset sig eller viser Tilbøjelighed hertil, selv om de ikke er straffede, og flere Steder føres der af Politiet Kartoteker over saadanne unge, der vel ikke er straffet, men som paa Grund af særlige Tilbøjeligheder, Tilhold paa offentlige Steder, udstrakt Skulkning fra Skolen, Vagabondering eller mindre Forseelser maa formodes at kunne udvikle virkelige forbryderiske Anlæg. Man holder saa Øje med dem. Paa de samme Kontorer fører Politiet Kartotek over dem,

der allerede har forset sig, og udarbejder Kort over de Politistyrken underlagte Kvarterer, hvor de paagældende unge bor, og hvor Forseelserne finder Sted, fordelt efter deres Art, Automobiltyverier, almindelige Tyverier, Sædelighedsforbrydelser m. v. Samarbejdet mellem Hjem og Skole søges udvidet mest muligt. Ogsaa Samarbejdet mellem de forskellige Myndigheder, der har med de unge at gøre, søges fremmet. Saaledes afholdes der f. Ex. i New Haven i Staten Connecticut hver Maaned et Møde, hvor alle, der har med de unge at gøre, Lærere, Præster, Politiet, Ungdomsdomstolens Personale, herunder Dommerne, og andre „social workers“ kan deltage. Der spises Frokost og holdes et Foredrag om Emner vedrørende Ungdomsforsorgen, og der er Lejlighed til Diskussioner om fælles Problemer. Jeg var saa heldig at blive indbudt til et saadant Møde, og mit Indtryk var, at disse Møder har stor Betydning for Samarbejdet og derigennem Bekæmpelsen af Ungdomskriminaliteten.

Sager mod de unge, der har begaaet en Forbrydelse, behandles af de særlige Ungdomsdomstole, juvenile courts, men disse varetager tillige en Del af de Funktioner, som vi i Danmark henlægger til Børneværnet, f. Ex. Spørgsmaal om Fjernelse af Børn fra Hjem, hvor de bliver forsømte baade aandeligt og legemligt. Retten kan fjerne Børnene fra Hjemmet og paalægge Forældrene at betale Bidrag til dem. Ogsaa Hjemmenes Kvalitet, Renlighed, Sædelighed m. v. paaser Retten gennem sine Undersøgere. — Naar den unge er kommet saa langt ud, at en Forbrydelse er begaaet, og Ungdomsdomstolen skønner, at Straf ikke bør undlades, sendes den unge til særlige Opdragelsesanstalter eller Straffeanstalter. Disse Anstalter kaldes jævnligt for „training-schools“, idet man undgaar de efter manges Mening odiøse Benævnelser Opdragelses- eller Straffeanstalt.

I Staten Connecticut blev der i 1942 oprettet de nævnte Ungdomsdomstole (juvenile courts), og samtidig blev to allerede eksisterende Straffeanstalter ændrede til saadanne „training schools“. Disses Indretning er meget moderne, og der arbejdes efter de nyeste Principper. Jeg havde Anledning til at bese disse to „training schools“, den for Piger, The Long Lane

Training School for Girls i Middletown, og den for Drengene, The Connecticut School for Boys i Merriden. Særlig den førstnævnte var yderst moderne i Principper og Ledelse. Jeg skal i det følgende kort beskrive, hvorledes disse er indrettet og arbejder. —

„The Long Lane Training School for Girls, Middletown“, er det officielle Navn for Anstalten. Den ligger et Stykke fra den lille By Middletown, omtrent midtvejs mellem New Haven og Hovedstaden i Staten Connecticut, Hartford, er c. 200 acres stor, heraf c. 35 acres Skov. Skolen styres og kontrolleres af en Forsamling paa 9 Direktører, der udnævnes af Statens Guvernør. Deres Stilling er ulønnet. Disse skal godkende Reglerne for Skolens Drift, skal udpege en Bestyrerinde (Superintendent), der ikke maa være en af Direktørerne, og endvidere det øvrige Personale, som de skønner nødvendigt. De fastsætter dette Personales Pligter og Lønninger. Direktørerne skal aarligt indgive beediget Indberetning til Guvernøren om den almindelige og finansielle Stilling samt anbefaling af saadanne Ændringer og Forbedringer, som maatte ønskes.

Bestyrerinden (the superintendent, der altid skal være en Kvinde), har Ledelsen af Skolen under Direktørernes Tilsyn. Hun skal føre Regnskaberne og kan selv udnævne og afskedige det mere underordnede Personale, der ogsaa, saavidt det er praktisk, skal være Kvinder.

Naar man nærmer sig Skolen, gør den et tiltalende og hyggeligt Indtryk. Den bestaar af 9 store Bygninger foruden et Sygehus, en Skolebygning, en Administrationsbygning, et Vaskeri, et Gartneri og i Udkanten en Gaard (farm). Endelig findes Bestyrerindens Privatbolig paa den anden Side Tilkørselsvejen og saaledes et Stykke uden for den egentlige Anstalt. Man har ikke Indtryk af at komme til et Fængsel, der er ingen Mure omkring, ingen Gitre eller andre fængselslignende Indretninger. Man har nærmest Indtrykket af at komme til et Sanatorium eller større Pigeinstitut. Der findes dog enkelte Fængselsceller, hvor ganske asociale Individuer, der ikke kan indordne sig under Anstaltens Regler, kan anbringes, indtil de eventuelt kan overføres

til en egentlig Straffeanstalt. Ogsaa til Afsoning af Straffe ikendt for meget grove diciplinære Forseelser kan disse Celler bruges, men de benyttes meget sjældent og nøddigt. Trods den lette Adgang til at forlade Anstalten er Undvigelserne faa, men dog flere, end Ledelsen kunde ønske, og de er blevet flere under og efter Krigen, man mener som Følge af den af Krigen medførte Demoralisation af de unge.

Hver af de 9 store Bygninger, der kaldes „colleges“ — man opretholder paa enhver Maade Sammenligningen med en Skole — indeholder Pigernes Værelser, Værelser for „Husmoderen“ — den ledende indenfor hver „college“ bærer denne Titel — og for det øvrige Personale, fælles Opholdsstue, Køkken og Spisesal.

Hele Anstalten kan rumme c. 210 Piger (ved mit Besøg i November 1946 var Antallet c. 160). Der kan bo 20 til 25 Piger paa hvert „college“. Hver Pige har sit eget Værelse, lille, men hendes eget, med Seng, Stol, Bord, Hylde og Skab. Hun kan til en vis Grad pynte sit Værelse med egne Sager, Billeder o. l., og der gøres en Del for at Pigerne kan befinde sig vel paa deres smaa Værelser. Det er dog normalt kun om Natten, at de opholder sig her, idet Fritiden sædvanligvis tilbringes i den fælles Opholdsstue, hvor der er Adgang til at fordrive Tiden med forskellige Spil, Musik — i de fleste Opholdsstuer var der Klaver og Radio —, Læsning af fremlagte illustrerede Blade og Bøger, privat Haandarbejde eller blot almindelig indbyrdes Samtale. Dørene til Pigernes Værelser er aldrig laasede, men skal holdes lukkede om Natten. Gennem et elektrisk Kontaktsystem kan den vagthavende strax paa en Tavle se, dersom en af Pigerne forlader sit Værelse og ved Aflæsning af Nummeret se, hvem det er. Samtidig ringer en Klokke.

Pigerne undervises paa Skolen i almindelige Skolefag (academic), men ogsaa i andre Fag (vocational) f. Ex. Syning, herunder Kjølesyning, Madlavning, Maskinskrivning, Musik, Sang og Skønhedspleje (det sidste er dog udenfor den almindelige Undervisning, altsaa en Slags Fritidsarbejde, og er meget yndet). Der findes en Stab af Lærerinder i alle de nævnte Fag.

Pigerne passer selv Rengøringen af deres Bygninger og Væ-

relser, vasker paa Skift i det store Vaskeri, laver selv deres Mad, og syer og reparerer, hvad der maatte komme for, alt naturligtvis under behørig Opsigt.

Fritiden tilbringes som ovenfor anført i de fælles Opholdsstuer med forskellig Tidkort. Gennem Aviserne, Radioen og en ugentlig Diskussionsaften holdes Pigerne å jour med, hvad der foregaar i Verden udenfor deres egen begrænsede Kreds.

Pigerne har Adgang til at staa i Korrespondance med deres Familie og Bekendte og ligeledes til at modtage Besøg af dem. Dette sidste benyttes meget, særlig af Pigernes Forældre, og jeg saa da ogsaa under mit Ophold der, at en Bil med en af Pigernes Paarørende rullede ind paa Parkeringspladsen, og der blev sendt Bud efter den paagældende unge Pige, som derefter uden Kontrol af nogen Art havde Lejlighed til at tale med disse.

Den paagældende unge Pige var Neger, hvilket giver mig Anledning til at bemærke, at en Del af Pigerne var Negre, men langt den overvejende Del var Hvide. Ungdomskriminaliteten er — efter hvad Direktøren for The Juvenile Court i New Haven oplyste — størst blandt Negre og Efterkommere af Italienerne, Polakker og andre mellem- og sydeuropæiske Folkeslag. Det var derimod meget sjældent, at de havde at gøre med Jøder og Efterkommere af Skandinaver og i det Hele taget Nordeuropæere.

I Skolebygningen findes en stor Gymnastiksal, hvor der ogsaa dyrkes Haandbold. Naar Vejret tillader det, foregaar dette Spil tillige i fri Luft paa en ved Anstalten liggende Bane. Endvidere findes i Skolebygningen en større Sal, der benyttes om Søndagen til Gudstjeneste. Der er først katolsk, derefter protestantisk Kirkegang. Salen bruges ogsaa som Forsamlingssal, hvor der holdes Foredrag, og som Biografteater. Der er en Gang om Ugen Forevisning af Underholdningsfilm og jævnlig af belærende Film. I Gymnastiksalen afholdes ogsaa om Vinteren Danseskole, og de enkelte „colleges“ afholder en ugentlig Klubaften.

I Skolebygningens Kælder findes Anstaltens Oplag af Varer og Butik. Her foretager „Husmødrene“ fra de forskellige „col-

leges" deres Indkøb af, hvad de har Brug for til Madlavning og andet i deres „college“. Her findes foruden de færdigkøbte Varer stort Lager af henkogte og syltede Sager fra Anstaltens egen Farm og eget Gartneri, alt tilberedt af Pigerne selv. Pigerne faar hver et mindre Beløb ugentligt, som de selv kan benytte bl. a. til Indkøb af personlige Smaafornödenheder i Anstaltens Butik.

Pigerne driver selv for Størstedelens Vedkommende det til Anstalten hørende Gartneri og Gaardbrug. Særlig under Krigen har Mangelen paa mandlig Arbejdskraft gjort det nödvendigt, at Pigerne selv udfører meget Arbejde, som tidligere udførtes af Mænd.

Under Krigen har en Del af Pigerne ogsaa været behjælpelige med Æblehøsten paa en nærliggende Gaard, altsaa været beskæftigede udenfor Anstaltens Omraade.

Anstalten har to besøgende Læger og en Tandlæge, der kommer to Gange om Ugen.

En ejendommelig Institution efter moderne Principper, beregnet paa at skærpe Pigernes Ansvarsfølelse er det Selvstyre (selfgovernment), der hersker indenfor de forskellige „colleges“. Hvert „college“ har et house-council (der er ogsaa for Skolen et school-council). Dette bestaar af 4 Medlemmer af det paagældende „college“, Husmoderen og to Medlemmer af Anstaltens Stab, altsaa ialt 7 Medlemmer. Pigerne i det enkelte „college“ føler sig stærkt knyttet til dette og er optaget af dettes smaa Særinteresser. Det kaldes at have Borgerskab (citizenship), naar en Pige er endelig optaget i og har fundet sin Plads i et „college“. Naar en „ny Pige“ ankommer til Anstalten, tilbringer hun først en Uge paa Sygehuset til Undersøgelse særlig med Hensyn til Kønssygdomme og Tuberkulose, derefter er hun i 2 Maaneder under Opsyn og følges under sin Færden af en af de vagthavende; synes hun at arte sig vel, anbringes hun herefter i det „college“, hvor hun i Følge sin Alder og Udvikling maa antages at høre hjemme, og hun indstilles til at optages som „Borger“ (citizen). Her viser Pigernes Selvstyre sig, idet house-council kan nægte hende „Borgerskab“, saafremt hun

ikke skikker sig vel og underkaster sig de gældende Regler indenfor „college“. Det er dog kun i en vis begrænset Tid, at saadant „Borgerskab“ kan nægtes, saafremt hun begynder at rette sig efter Reglerne. House-council kan ogsaa idømme Smaastraffe for Forseelser mod god Husorden o. l. begaaet af „Borgerne“. Disse Smaastraffe kan bestaa i Nægtelse af Tilladelse til at gaa til den ugentlige Biografforestilling, deltage i Klubaftener, Danseskole eller lign. For at blive valgt til Medlem af house-council skal Pigen have været „Borger“ i 6 Maaneder. Systemet har vist sig at virke udmærket, og Pigerne er mange Gange selv de ivrigste til at sørge for, at der bliver holdt Orden og Justits indenfor deres egne Rækker.

De Piger, der anbringes paa Anstalten, kommer for Størstedelens Vedkommende fra Ungdomsdomstolene i Staten, men ogsaa andre kan anbringes paa Anstalten. Alderen for Pigerne ligger normalt mellem 8 og 16 Aar, dog kan i sjældne Undtagelsestilfælde Alderen være op til 18 Aar. Det er i Almindelighed Piger, der har gjort sig skyldige i Forbrydelser mod Statens Love, men i enkelte Tilfælde kan unge Piger, der er fjernet fra Hjemmet, ogsaa anbringes paa Anstalten. Naar den unge Pige kommer til Anstalten, bliver hun, som anført, undersøgt af Lægerne paa Anstaltens Hospital, og hun bliver vaccineret mod Difteritis og Stivkrampe, endvidere bliver hun underkastet en indgaaende Undersøgelse af den dertil ansatte kliniske Psykolog. Ved disse sidste Undersøgelser har det vist sig, at det er en væsentlig forskellig Type af Piger, der for Tiden optages paa Anstalten, i Modsætning til for faa Aar siden. Der modtages nu næsten ingen meget svagt begavede Piger, de fleste er nu kvikke og normale, og disse er vanskeligere at faa til at indordne sig under Anstaltens Regler og Bestemmelser. Man mener, at denne Tingenes Tilstand skyldes den af Krigen skabte Usikkerhed og Opløsning af Hjemmene ved Faderens Fraværelse som indkaldt Soldat og Moderens som Arbejder i Rustningsindustrien, Flytning paa Grund af Forældrenes Arbejde i Krigsindustrien til nye og større Byer, Mangel paa religiøs og moralsk Paavirkning og den af alt dette skabte Mangel paa Respekt for Autoriteterne saavel Hjemmets som Samfundets.

Under Opholdet paa Anstalten bliver Pigerne, saafremt Husmødrene eller Medlemmer af Staben skønner det nødvendigt, underkastet psykiatrisk Undersøgelse.

Man søger fra Anstaltens Side at komme hurtigst muligt i Forbindelse med de nye Pigers Forældre eller Værger. Man forklarer dem Anstaltens Program, at deres Døtre ikke for stedse er blevet fjernet fra deres Omsorg, og søger at vinde deres Tilslutning til Planlæggelse af, hvordan Fremtiden skal forme sig for deres Døtre, naar de kan løslades fra Anstalten. De fleste Forældre forstaar dette og hjælper med, nogle anser dog Anstalten, og hvad dertil hører, som deres naturlige Fjender; men der gøres et stort Arbejde for at overbevise dem om, at Anstalten arbejder til bedste for deres Døtre og som deres Venner.

Den gennemsnitlige Tid for Pigernes Ophold paa Anstalten er fra 18 til 24 Maaneder. Løsladelse kan finde Sted enten ubetinget eller betinget under Tilsyn. Bestemmelse herom tages af Direktørerne, der ogsaa drager Omsorg for, at Pigen, naar hun skønnes egnet dertil, bliver anbragt i en passende Stilling udenfor Anstalten, og kan føre Tilsyn med hende indtil hendes 21. Aar. Disse Bestemmelser træffes af Direktørerne efter Indstilling og Anbefaling af Anstaltens Bestyrerinde, der paa sin Side raadfører sig med Medlemmerne af Staben. Der er paa Anstalten ansat 4 social-workers (Personer, der er særlig uddannet med Henblik paa Undersøgelse af sociale Forhold), som specielt er Bestyrerinden behjælpelig med disse Indstillinger.

Skulde en af Pigerne vise sig at være af en saa asocial Karakter, at hun ikke kan forblive paa Anstalten, kan Direktørerne bestemme hendes Overførsel til en almindelig Straffeanstalt. Ogsaa hvis en af Pigerne lider af uhelbredelig Sygdom, kan hun efter Direktørernes Bestemmelser overføres til et Hospital eller anden Helbredelsesanstalt, men kun paa Betingelse af, at Læger afgiver Erklæring om hendes Sundhedstilstand, og ingen af disse Læger maa være ansat paa Anstalten.

Sundhedstilstanden paa Anstalten er god. Ved mit Besøg var der kun to Patienter paa Hospitalet, og disse var begge oppe-

gaaende og ikke lidende af nogen alvorlig Sygdom. — Pigerne syntes tilfredse og glade, og man synes ogsaa, at de havde al mulig Grund til at være det. Der var rent og pænt samt velholdt overalt. Tonen mellem Personalet (the staff) og Pigerne syntes gennemgaaende at være god og kammeratlig. Flere af Pigerne hilste glade paa vor kvindelige Fører, der er probation officer og i denne Egenskab har haft med dem og deres Sag at gøre. Hun fortalte mange rørende og morsomme Træk fra sit Arbejde iblandt dem.

Alt i alt er Pigerne paa Anstalten særdeles frit og selvstændigt stillet, og Resultatet er da ogsaa, at selvom der naturligvis er en Del Recidivister blandt disse, er det dog forholdsvis faa. Hele Anstaltens Motto er ogsaa Undervisning og Opdragelse — ikke Straf.

Det viser sig ogsaa, at nogle af Pigerne føler sig knyttet til Anstalten, saaledes at de nærmest betragter det som en Art Skole, de har gennemgaaet, og efter deres Løsladelse gennem Aar holder Forbindelsen vedlige med Anstalten, og naar Lejlighed gives besøger den, ligesom Elever besøger deres gamle Kostskoler. —

„Connecticut School for Boys, Merriden“, er det officielle Navn for den tilsvarende Anstalt for Drengene. Den ligger kun en Snes Kilometer fra den foranbeskrevne Anstalt for Piger, og Systemet er i det væsentligste det samme, kun er Drengaanstalten ikke saa moderne, det er ældre Bygninger, og knap saa velindrettede. Ligeledes er Systemet strengere, altsaa ikke saa frit som for Pigerne Vedkommende, men dette skyldes, at Drengene gennemgaaende er vanskeligere at behandle, mere „haardkogte“ end Pigerne. Anstalten styres af en Forsamling paa 7 Medlemmer, der udnævnes af Statens Guvernør efter Forhandling med Senatet. Forstanderen for Anstalten udnævnes af den nævnte Forsamling. Han skal have Uddannelse i social Virksomhed og Opdragelse og udnævner selv sit Personale med Forsamlingens Billigelse. Han udfærdiger Budget for Anstalten og fører Regnskaberne.

Anstalten ligger lige i Udkanten af Byen Merriden. Den har

heller ikke nogen fængselslignende Indretninger med Gitre eller Mure, og man faar heller ikke her noget Indtryk af at være kommet til et Fængsel. Anstalten bestaar af 10 store Bygninger foruden Skolebygning, Sygehus, Administrationsbygning og et Stykke fra Anstalten en til denne hørende Gaard (farm). Hver af de ti store Bygninger, som ogsaa her kaldes „colleges“, indeholder Opholdsrummene for Drengene. Hver Bygning kan tage c. 25 Dreng, og hele Anstaltens Kapacitet bliver saaledes c. 250. Der er her store fælles Sovesale og i hver Bygning en Opholdsstue med Radio m. v., ligesom hos Pigerne. Maden faas fra et Fælleskøkken i en særlig Bygning, hvorfra Drengene selv maa hente Maden og hjælpe til med dennes Servering i Spisesalene. Der er ligeledes her i hver Bygning en Husmoder, men det „Selvstyre“, som fandtes paa Pigeanstalten, har man ikke fundet det formaalstjenligt at indføre her med den Motivering, at Drengene var mindre egnede hertil end Pigerne.

Alderen paa de Dreng, der anbringes paa Anstalten, er normalt fra 6 til 16 Aar, dog kan de forblive paa Anstalten, indtil de er myndige. Den gennemsnitlige Tid for Ophold paa Anstalten er 14 til 16 Maaneder.

Der findes som i Pigeanstalten en stor Sal, der benyttes til Kirkegang, Foredrag og Biografforestillinger.

I Skolen undervises der i de almindelige Skolefag og yderligere er der Uddannelse i forskellige Haandværksfag som Tømrer, Maler, Bogbinder og Bogtrykker. I Trykkeriet trykkes en Avis, som Drengene udgiver paa Anstalten, og som indeholder nyt af Interesse for denne og ligeledes særlige Nyheder fra Omverdenen. Som et Kuriosum kan nævnes, at jeg blev „interviewet“ af en af Drengene og mit Besøg omtalt i det følgende Nummer af Anstaltens Avis. Endvidere driver Drengene i det væsentligste det til Anstalten hørende Gaardbrug og arbejder her helt udenfor Anstaltens egentlige Omraade. Særlig flinke Dreng kan ogsaa faa Tilladelse til at tage Arbejde i Byen hos Læremestre der og kommer saa om Aftenen tilbage til Anstalten og overnatter her.

Jeg spurgte, om de ikke havde Vanskelighed ved at skaffe

Arbejde til de forskellige Virksomheder paa Anstalten, men der blev svaret mig, at der hidtil havde været nok Arbejde at udføre indenfor Anstalten selv, kun kneb det for Tiden med Fremskaffelse af de fornødne Raastoffer.

Der drives megen Sport paa Anstalten baade indendørs i Gymnastiksalen og udendørs, og der er opstillet forskellige Fodboldhold paa Anstalten, der dels kæmper indbyrdes, og dels med Hold fra nærliggende Skoler.

Der er ogsaa Adgang til Badning om Sommeren i en nærliggende Dam, hvortil Drengene føres i Grupper og under Led-sagelse.

Undertiden gives der Tilladelse til, at Drengene kan besøge Biografteatre i Byen, men saadanne Besøg finder normalt ogsaa Sted under Ledsagelse.

Drengene har Adgang til at skrive Breve til Familie og Bekendte og modtage saadanne, men Korrespondancen er censureret. Ligeledes modtager Drengene jævnlig Besøg af deres Forældre og Paarørende.

Hele Anstalten syntes ikke saa ren og velholdt som Pigernes, men dette skyldtes formentlig for en Del, at den var ældre. Systemet var heller ikke saa frit og selvstændigt som hos Pigerne, bl. a. blev Dørene til Sovesalene aflaaede om Natten. Det er udelukkende Drengene, der har begaaet Lovovertrædelser, som anbringes paa Anstalten.

Ogsaa her gør man et stort Arbejde, for at Forholdet imellem Anstalten og Drengenes Forældre og Paarørende kan blive bedst muligt, og lægger Vægt paa at Opholdet baade af Drengene, deres Paarørende og af andre udenforstaaende betragtes som Opdragelse, ikke som Straf.

Den fornævnte af Guvernøren udnævnte 7 Mands Forsamling har Ret til at løslade Drengene paa Prøve eller helt uden Betingelser, men saadan Løsladelse finder kun Sted, naar den menes forsvarlig efter Samraad med Forstanderen og dennes Stab. Forsamlingen kan endvidere genindkalde den prøveløsladte, saafremt det konstateres, at han ikke overholder de for Løsladelsen stillede Betingelser.

Forsaavidt angaar Lægeundersøgelse og Tandbehandling var Forholdene ganske som paa Pigeanstalten:

Ovenstaaende kan naturligvis ikke udgive sig for mere end mit personlige Indtryk under et ret flygtigt Besøg paa de nævnte Anstalter, men giver dog forhaabentlig et Indblik i, hvorledes der i U. S. A., i hvert Fald i Staten Connecticut, gøres et ret betydeligt Arbejde for ved moderne Metoder — jeg tænker her i Særdeleshed paa de i Pigeanstalten anvendte Principper — at forsøge at hindre eller i hvert Fald dæmme op for den store Ungdomskriminalitet.